

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Nt/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5125010652
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:5125010652.2

Uznesenie

Okresný súd Žilina samosudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom D., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v E. B. B. - F., o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/70/2006, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. septembra 2025 v Čadci takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D., t. č. E. B. B. – F., na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Žilina sp. zn. CA-2T/70/2006, zamietá, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394.

odôvodnenie:

Dňa 5.6.2024 bol tunajšiemu súdu doručený návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej pôvodne na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 2T/70/2006, ktorý doplnil podaním doručeným súdu dňa 9.7.2025, tvrdiac, že bol nevinne a nezákonne odsúdený na 12 rokov pre údajné zločiny lúpeže, ktorých sa nedopustil. Okresný súd podľa neho zneužil svoju právomoc a hrubým spôsobom porušoval jeho základné ľudské práva a slobody, ako aj zákon. Namietal porušenie základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného Európskym dohovorom v čl. 6 ods. 1, ods. 2, v spojitosti s Ústavou Slovenskej republiky čl. 17 ods. 1, ako i porušenie základných zásad Trestného poriadku, § 2 ods. 10, ods. 12. Rovnako podľa neho v rozpore so zákonom postupovali a konali i orgány činné v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“), dozorový prokurátor a Krajský súd v Žiline, ktorý zamietol jeho odvolanie a nezaoberal sa skutočnosťami a dôkazmi, na ktoré poukázala jeho obhajoba. Tá podľa neho preukázala jeho nevinu. Žiadal, aby súd preskúmal celý trestný spis pod sp. zn. 2T/70/2006 a dôkladne sa zaoberal, akým nezákonným konaním a spôsobom od samého začiatku obvinenia jeho osoby OČTK, prokurátor a sudy konali a porušovali jeho základné ľudské práva a slobody a aby ho oslobodil spod obžaloby.

Súd nariadil verejné zasadnutie, na ktorom odsúdeného vypočul a oboznámil i podstatný obsah pripojených spisov 2T/70/2006 a 3Nt/11/2012.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že obnovu konania žiada na základe toho, lebo v spojitosti so skutočnosťami, ktoré sú už známe, môže súd povoliť obnovu konania, lebo bola zneužitá právomoc verejného činiteľa. V roku 2006 bol obvinený z dvoch lúpeží, ktorých sa nedopustil. OČTK a dozorujúci prokurátor tieto zločiny neobjasnili, neustále tam dochádzalo k porušovaniu § 2 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku, napriek tomu ho v roku 2007 súd uznal za vinného. Krajský súd v Žiline toto rozhodnutie zrušil z dôvodu, že vec nebola objasnená. Neustále dochádzalo k hrubému porušovaniu zákona, šlo o nespravodlivý súdny proces, súd sa neriadil Ústavou, článkom 17 ods. 1 a článkom 46. Nebolo zákonným spôsobom preukázané, že by tieto zločiny spáchal, nebola dodržaná ani zásada in dubio pro reo. Súd po zrušení veci nevypočul svedkov, ktorých jeho obhajoba navrhovala. Odsúdený sa obrátil aj na NS SR, ÚS SR, na MS SR, využíval všetky opravné prostriedky. Raz bola obnova konania úspešná z dôvodu neústavnosti asperačnej zásady. Teraz obnovu konania žiada z dôvodu, že podľa

§ 321 bola zneužitá právomoc verejného činiteľa, šlo o hrubé porušenie ustanovení zo strany OČTK, dozorcujúceho prokurátora aj súdu, ktorý konanie viedol. Bol spáchaný trestný čin. Na základe toho podal tento návrh. Na otázku obhajkyne, v čom konkrétne vidí dôvod obnovy konania, uviedol, že v zneužití právomoci verejného činiteľa. OČTK a súd si neplnili svoje povinnosti, krajský súd neustále zrušoval rozhodnutia okresného súdu, poukazyval na porušovanie zákona. Odsúdený bol odvolacím súdom prepustený z väzby tiež z dôvodu, že boli porušené jeho práva, právo na spravodlivý súdny proces. Vykonal trest, ktorý nespáchal. Využíva svoje právo, ktoré mu prináleží z ústavy.

Obhajkyňa na verejnom zasadnutí navrhla vypočuť ako svedkov operatívcoov G. H. a D. A. tak, ako to navrhovali už v pôvodnom konaní, čo vyplýva aj zo zápisnice z hlavného pojednávania na Okresnom súde Čadca zo dňa 27.6.2007, tiež, aby predložili knihu hlásení a ako prví kontaktní, ktorí boli povinní zaistiť prvé stopy, vypovedali a ozrejmili čas a miesto a aj to, kto poškodeného kopal, lebo obžalovaný v tom čase bol na inom mieste, čo potvrdila iná svedkyňa. O tomto dôkaze bolo rozhodnuté tak, že bol zamietnutý, ale keby bol vykonaný, ozrejmili by sa ním skutočnosti, ktoré neboli súdu skôr známe, ale v spojitosti s už vykonanými dôkazmi by mohli viesť k inému záveru súdu. Keby sa nimi navrhovaný dôkaz vykonal, boli by preukázané a vyšli by najavo nové skutočnosti, ktoré neboli súdu skôr známe a mohli by objasniť trestné činy a mohli by zvrátiť výsledky dokazovania, keby súd tieto dôkazy vyhodnotil vo vzájomných súvislostiach, so všetkými výpoveďami, dospel by k záveru, že v tom čase bol odsúdený na úplne inom mieste. Nebolo vykonané dostatočné dokazovanie na preukázanie viny, mala byť použitá zásada in dubio pro reo.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/83/2020 mal súd zistené, že rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 2T/70/2006-440 zo dňa 28.7.2009 súd v tom čase obžalovaného A. B. uznal vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v bode 1/ rozsudku, prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona v bode 2/ rozsudku a zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona v bode 3/ rozsudku na skutkovom základe, že

1) dňa 12.4.2006 v čase okolo 13.00 hod. na I. J. pred K. F. L. C., okres C., pristúpil k D. M., ktorému najprv vulgárne nadával a následne od tohto začal pýtať peniaze, keď mu však D. M. povedal, že mu žiadne peniaze nedá, tak vytiahol z vrecka nôž, ktorý držal v ruke a mieril ním D. M. na oblasť brucha, pričom tomuto povedal, že ak mu nedá peniaze, tak ho na mieste rozreže, ureže mu hlavu a porozhadzuje ho po celom námestí, že už v minulosti niekomu odrezal hlavu a bol za to v base, na čo mu D. M. v obave z vyhrážok dal 1.000,- Sk,

2) dňa 28.4.2006 v čase okolo 21.00 hod. v herni L. na ul. D. L. C., okres C., sa stretol s D. M., ktorý od neho pýtal späť svoje peniaze, na čo reagoval tak, že D. M. povedal, aby išiel von, že ho dobije, vyhrážal sa mu bitkou a napokon prišiel za ním do priestorov toaliet, kde sa D. M. vyhrážal, že ho zabije, pričom mu dával päste k tvári,

3) dňa 15.5.2006 v čase okolo 16.00 hod. na ulici I. pri obchodnom dome M. L. C., okres C. spoločne s ďalšou nezistenou osobou oslovil N. O., nar. XX.X.XXXX, ktorého požiadal, aby s nimi išiel do parku na I. J. pri K. F. L. C., následne sa spoločne presunuli do parku, kde pristúpil k N. O., od ktorého začal pýtať peniaze, kde mu však O. povedal, že mu žiadne peniaze nedlí a žiadne peniaze nemá, tak ho začal udierať pästami do tváre, pričom následkom úderov spadol N. O. na zem, kde ho A. B. opakovane kopal do chrbta a ďalšia osoba ho kopala do hrudníka, potom keď N. O. upadol do bezvedomia, tak mu z náprsného vrecka košele zobrali čiernu koženú peňaženku s finančnou hotovosťou 4.000,- Sk, čím mu spôsobili škodu v uvedenej sume a zároveň svojím konaním spôsobili N. O. zranenia: pomliaždenie hlavy v oboch temenných oblastiach, otras mozgu a pomliaždenie hrudníka s tromi podkožnými krvnými výronmi a pásovými plošnými odreninami v oblasti chrbta, ktoré si vyžadujú práceneschopnosť v trvaní 10-14 dní. Za to mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný A. B. odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 1To/121/2009-498 zo dňa 3.11.2009, právoplatným dňa 3.11.2009, ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/121/2009-498 zo dňa 3.11.2009 podal obžalovaný prostredníctvom obhajcu dovolanie, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku, majúc za to, že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku, pričom vytýkané pochybenie nebolo napravené ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku. V písomných dôvodoch podaného dovolania okrem iného uviedol, že obžaloba sa v posudzovanej veci dostala do dôkaznej núdze, nebola schopná jednoznačne preukázať, že v obžalobe uvedené skutky spáchal obžalovaný A. B. a že ich

spáchal spôsobom uvedeným v obžalobe. Bolo tak na mieste aplikovať zásadu „in dubio pro reo“. Za závažné porušenie práva na obhajobu videl v nevyhovení návrhom na vykonanie ďalších dôkazov. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 3Tdo/42/2010-616 zo dňa 20.10.2010 toto dovolanie bez preskúmania veci odmietol, nakoľko neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/121/2009-498 zo dňa 3.11.2009 podal obžalovaný prostredníctvom obhajcu opakovane dovolanie, tentokrát z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g), písm. h), písm. i) Trestného poriadku. S poukazom na rozhodovaciu prax dovolacieho súdu bolo i toto dovolanie bez preskúmania veci odmietnuté, a to uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 3Tdo/72/2012-672 zo dňa 9.11.2012.

Odsúdený nepodal návrh na povolenie obnovy konania vedeného pôvodne na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 2T/70/2006 prvýkrát. Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 3Nt/11/2012 mal súd zistené, že už návrhom doručeným súdu dňa 19.12.2012 žiadal o povolenie obnovy konania sp. zn. 2T/70/2006, tvrdiac, že sú tu nové skutočnosti a dôkazy, ktorými chce argumentovať v prítomnosti súdu. O povolenie obnovy konania žiadal, pretože boli porušené jeho základné ľudské práva a slobody. V podaní doručenom súdu dňa 7.1.2013, ktoré označil ako doplnenie obnovy konania, uviedol, že žiada preskúmať celý spis z dôvodu, že pred začatím trestného stíhania bolo porušené jeho právo na obhajobu, na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru európskeho súdu. Namietal, že rozhodnutia súdu vykazujú istý stupeň arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti, keď sa nezaoberali a nevyhodnotili relevantné námietky obhajoby. Namietal postup súdu prvého a druhého stupňa, ktorý nepovažoval za správny a zákonný, ktorý by sa zodpovedal zmyslu a významu ustanoveného v základných zásadách trestného konania. V podaní doručenom súdu dňa 28.8.2013 ďalej čo do dôvodov obnovy konania uviedol, že svojim návrhom žiada o prejednanie jeho podaného návrhu na obnovu konania aj vo vzťahu k výroku rozsudku jemu uloženému trestu, ktorý je neprimeraný a príliš vysoký, pričom poukázal aj na to, že samotná Generálna prokuratúra v Bratislave zistila, že bol rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/70/2006 zo dňa 28.7.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/121/2009 zo dňa 3.11.2009, právoplatne odsúdený zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona a iné trestné činy, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody s použitím tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 12 rokov, pričom samotná Generálna prokuratúra SR poukázala aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, kde je tento ústavný nález uverejnený 21.12.2012 zákona č. 428/2012, ktorým došlo k zrušeniu asperačnej zásady. Vzhľadom k tomu, že trest mu bol uložený s použitím asperačnej zásady, domáhal sa zníženia jeho uloženého trestu s prihliadnutím na samotné vyjadrenie Generálnej prokuratúry SR. Pokiaľ ide o námietky – dôvody pre povolenie obnovy konania, v ktorých odsúdený A. B. namietal porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/70/2006 z 28.7.2009, uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/121/2009 z 3.11.2009, ďalej skutočnosti, že ide o arbitrárne rozhodnutia, o tom, že vo veci konal zaujatý súd, tak vo vzťahu k týmto dôvodom, ktoré mali byť dôvodmi pre povolenie obnovy konania, súd poukázal na tú skutočnosť, že tieto námietky opakovane odsúdený uvádzal už v rámci odvolacích dôvodov a tiež i dovolacích dôvodov (dovolanie Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Tdo/72/2012 zo dňa 9.11.2012 zamietol). Tieto skutočnosti uvádzané odsúdeným boli teda súdu známe a nie sú dôvodom pre povolenie obnovy konania tak ako má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Súd mal však preukázané, že vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/70/2006 bola pri ukladaní trestu použitá asperačná (zostrujúca) zásada a preto vyhovel návrhu odsúdeného a uznesením č.k. 3Nt/11/2012-33 zo dňa 11.9.2013 povolil obnovu konania v predmetnej veci, pričom zrušil pôvodný rozsudok sp. zn. 2T/70/2006 zo dňa 28.7.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/121/2009 zo dňa 3.11.2009 vo výroku o treste. Zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušujúce rozhodnutie nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Dospel totiž k záveru, že použitím asperačnej zásady u odsúdeného došlo k porušeniu základných ľudských práv a slobôd odsúdeného, pričom negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno napraviť inak ako povolením obnovy konania, ktorého výsledkom bolo uvedené negatívne rozhodnutie. U odsúdeného A. B. súd zároveň rozhodoval aj o väzbe v zmysle § 403 Trestného poriadku a mal za to, že dôvody väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku sú u odsúdeného dané. Preto ho vzal do väzby s tým, že lehota väzby začne plynúť okamihom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Čadca sp. zn. 3Nt/11/2012 zo dňa 11.9.2013 a túto väzbu bude odsúdený vykonávať v Ústave na výkon väzby v Žiline.

Proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č.k. 3Nt/11/2012-33 zo dňa 11.9.2013 podali odvolanie prokurátor i odsúdený. Krajský súd v Žiline o nich rozhodol uznesením č. k. 3Tos/120/2013-68 zo dňa 19.12.2013 tak, že ich obe zamietol. Uznesenie Okresného súdu Čadca č. k. 3Nt/11/2012-33 zo dňa 11.9.2013 tak nadobudlo právoplatnosť dňa 19.12.2013 čo do ods. I. a II. (povolenie obnovy konania) a dňa 11.9.2013 čo do ods. III. (vzatie do väzby).

Okresný súd Čadca v konaní po povolení obnovy konania vedeného pod sp. zn. 2T/70/2006 rozsudkom č.k. 2T/70/2006-775 zo dňa 9.4.2014 obžalovaného A. B. odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, zo spáchania ktorých bol rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/70/2006 zo dňa 28.7.2009, právoplatným dňa 3.11.2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/121/2009 zo dňa 3.11.2009, uznaný vinným a tento rozsudok vo výroku o vine zostal nezmenený. Na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku podal obžalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 1To/30/2014-795 zo dňa 13.5.2014 tak, že ho ako nedôvodné zamietol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.5.2014.

Proti rozsudku Okresného súdu Čadca 2T/70/2006-775 zo dňa 9.4.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 1To/30/2014-795 zo dňa 13.5.2014 podal obžalovaný dovolanie, poukazujúc na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. h) Trestného poriadku. Najvyšší súd Slovenskej republiky o ňom rozhodol uznesením č.k. 3Tdo/6/2016-877 zo dňa 23.3.2016 tak, že ho odmietol. Dospel k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku. Obžalovanému bol uložený druh trestu, ktorý zákon umožňuje uložiť pre trestný čin, z ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného a tiež aj v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby. Zároveň obžalovaný v podanom dovolaní neuviedol ani jednu relevantnú skutočnosť, ktorá by preukazovala, že v posudzovanom prípade bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu. Dovolací súd skonštatoval, že obžalovaný mal počas celého konania obhajcov, jeho obhajovacie práva boli v plnom rozsahu zabezpečené.

Prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania ako zjavne nepodložený zamietnuť. Uviedol, že konanie o obnove konania je striktné návrhové konanie a v tomto konaní nebol predložený žiaden nový dôkaz alebo skutočnosť, ktoré by v primárnom konaní prvostupňovému súdu alebo odvolaciemu súdu nebola známa a ktorá by mohla sama o sebe alebo v spojitosti so skôr známymi dôkazmi a skutočnosťami privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre odsúdeného v otázke viny či trestu.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 396 ods. 1 Trestného poriadku obnovu konania možno povoliť len na návrh oprávnenej osoby.

Podľa § 396 ods. 3 Trestného poriadku v prospech obvineného môžu návrh na povolenie obnovy konania podať okrem obvineného aj osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie. Ak by tak mohli urobiť i proti vôli obvineného, môžu proti jeho vôli podať i návrh na povolenie obnovy konania. Taký návrh môžu urobiť aj po smrti obvineného.

Podľa § 397 ods. 2 Trestného poriadku o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 402 ods. 1 Trestného poriadku o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 402 ods. 3 Trestného poriadku proti uzneseniu o návrhu na povolenie obnovy konania je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Ustanovenie § 394 Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre obnovovacie konanie – existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Za skutočnosť súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom. Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Ako je uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Je nevyhnutné poukázať na to, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. V konaní o povolení obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Konanie o povolení obnovy sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v pôvodnom rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa pri hodnotení vykonaných dôkazov mylil, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. V týchto súvislostiach súd poukazuje na viaceré judikáty. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisu, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (Rt 6/1997). V konaní o povolení obnovy konania však súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (Rt 35/1988). V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní (Rt 6/1997).

Po preskúmaní spisového materiálu súd prijal záver, že odsúdeným neboli tvrdené také skutočnosti a predložené také dôkazy, ktoré by súdu neboli skôr známe a ktoré by boli takého charakteru, že by mohli samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu či pomerom páchatela. Odsúdený svojou žiadosťou - návrhom na obnovu konania podľa názoru súdu opätovne sledoval prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, spochybňujúc spôsob, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní, ako aj vykonanie dôkazov, o ktorých už bolo v základnom konaní riadne v procesnom postupe súdu rozhodnuté, pričom sa týmto dôkazným návrhom obhajoby zaoberal nielen súd prvej inštancie, ale aj súdy vyšších inštancií, ktoré rozhodli napokon s konečnou platnosťou. Dôkazný návrh, ktorý bol vznesený na verejnom zasadnutí dňa 11.9.2025 v podobe výsluchu svedkov a predloženia knihy hlásení z hľadiska podmienok obnovy konania nemožno považovať za nový, ktorý by súdu nebol skôr známy. Tento dôkaz navrhovala obhajoba už v pôvodnom konaní, čo vyplýva aj zo zápisnice z hlavného pojednávania na Okresnom súde Čadca zo dňa 27.6.2007. O tomto dôkaze bolo rozhodnuté tak, že bol zamietnutý, nakoľko ho súd nepovažoval za potrebné vykonať, skutkový dej

považoval za zistený dostatočne a správne. V týchto súvislostiach poukazuje súd na to, že oprávnená osoba, v danom prípade odsúdený, musí vo svojom návrhu jednoznačne uviesť nové skutočnosti alebo nové dôkazy, ktoré sa týkajú skutku uvedeného v obžalobe. V danom prípade sa tak podľa názoru súdu nestalo.

Pokiaľ ide o námietky – dôvody pre povolenie obnovy konania, v ktorých odsúdený A. B. namietal porušenia základných ľudských práv a slobôd zaručených Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/70/2006 z 28.7.2009, uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/121/2009 z 3.11.2009, tak vo vzťahu k týmto dôvodom, ktoré mali byť dôvodmi pre povolenie obnovy konania, súd poukazuje na tú skutočnosť, že tieto námietky opakovane odsúdený uvádzal už v rámci odvolacích dôvodov a tiež i dovolacích dôvodov (dovolania Najvyšší súd SR opakovane odmietol). Tieto skutočnosti uvádzané odsúdeným boli teda súdu známe a nie sú dôvodom pre povolenie obnovy konania tak ako má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Neboli dôvodom na povolenie obnovy konania ani v prípade prvého podaného návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré konanie sa viedlo pod sp. zn. 3Nt/11/2012 (obnova konania v uvedenej veci bola povolená z iného dôvodu).

Vzhľadom k vyššie uvedenému súd návrh odsúdeného zamietol, pretože nezistil existenciu zákonného dôvodu pre povolenie obnovy konania CA-2T/70/2006.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť v lehote 3 pracovných (doručenia) na Okresný súd Žilina. Sťažnosť má odkladný účinok.

dní od jeho oznámenia